

Festa Major

Les fotos de l'Oriol són un reflex del que ha estat la Festa Major d'enguany. Un cop més, i degut a la bimensualitat de la nostra revista, sols podem oferir una visió retrospectiva del que han estat aquests tres dies de festa.

Igualment que els darrers anys, els que coincideixen amb la creació de les colles, la Festa Major és un punt de trobada de tothom i els actes celebrats compten amb majoria de gent. S'arriba, en alguns casos, al 20 i 25% del total dels habitants del Municipi, tal com va passar el dia del Concert i Ball a càrrec de l'Orquestra Principal de la Bisbal, i que va coincidir amb l'actuació dels Bastoners de Santa Eulàlia, els Grallers i Timbalers de Bigues i Riells i el Correfoc a

càrrec de la colla de Diablers de Sant Feliu de Codines, que aportaren gent dels pobles veïns.

Creiem que val la pena valorar l'esforç per aconseguir que unes 100 Puntaires fessin gaudir i gaudissin del seu treball i que el Club d'Hoquei Patins de Bigues i Riells organitzés el II Torneig Internacional amb la participació d'equips de Portugal, Alemanya (2), Anglaterra (2) i 4 equips del país, i menció d'honor també al Col·lectiu JB per l'organització del Big Ass Summer Festival, que enguany arribava a la 6ª edició.

No cal dir que la resta d'activitats posaren de manifest el treball de les persones encarregades de l'organització.

Un suggeriment; només un. Caldria trobar la manera de donar vida a la Missa del dia de Sant Pere. Vint-i-nou assistents a la mateixa, amb zero persones de menys de 15 anys, no deixa de ser molt decebedor en un poble d'uns 8000 habitants, ja que, a part creences religioses (tot i que les 8000 estiguin registrades com a catòliques) s'hauria de donar importància al fet tradicional.. Recordo que diades com Sant Pere o Sant Sebastià, l'església estava a vessar, ja que fins i tot les persones que la resta de l'any no passaven pel recinte religiós, aquests dies donaven fe de la seva integració a la comunitat i assistien als actes programats en honor, en aquest cas, del seu patró.

Què llegim

Les vendes de diaris ens poden donar idea del poble en que vivim i del tarannà de la gent que l'habitarem. Tot i tenir en compte que moltes persones del nostre Municipi treballen fora, i per aquest motiu marxen del poble abans no obrin les llibreries o quioscos dedicats a la venda de diaris, el nombre d'aquests que es venen és una xifra esquifida i ridícula, i si dels números que donarem en traiem els diaris esportius, podem assegurar que el fenomen fa pensar. Heus ací les dades:

- La Vanguardia	50
- El Mundo Deportivo	35
- L'Avui	12
- L'Esport	30
- El Periódico (Cat)	25
- As	10
- El Periodico (Cas)	25
- Marca	15
- El Mundo	5
- El País	6
- La Razón	1
- El Punt	3
- La Gaceta	2

Uns 219 diaris es venen de mitjana diàriament al nostre municipi, el que representa una xifra de compra del 2,50 % del total dels habitants, i que segurament es transforma, si som molt optimistes, en un 10 % de lectors tenint en compte que cada diari pot ser llegit per unes 4 persones aproximadament.

Si veiem que 90 diaris dels venuts són esportius, el nivell de la recerca d'opinió cau sota mínims i demostra que la gran majoria prefereix assabentar-se del que passa posant la televisió.

Tot i que els percentatges han estat elaborats de collita pròpia pel que això escriu, crec no equivocar-me al suggerir que hem de llegir més, que no fa cap mal i ajuda a pensar i a raonar, encara que les persones que llegeixin aquest escrit probablement no són els que han d'escoltar aquesta recomanació perquè justament són les que llegeixen.

Miquel Mas